

Tallinna "Estonia" teatri ballett ja ooper Euroopa Kultuuri-
päevadel Karlshuses

Karje ja vaikus, massid ja tein

"Karje ja vaikus": Mai Hurdmaa ait, eesti koreograafilt, kellest sügiti juba endise HL aegadel. MM ei jutusta Dostojevski romaani sõna-sõnalt ümber, see oleks mõttetu. Ta jagab balleti kaheks vaatuseks, kuid enam veel on see üks tervik, mis rühutab sotsiaalsust ja pöördumatust. Juri Jekimovi poolt ilmekaslikult kaalutult kehastatud Kaskolnikov on üks paljudest, aga tema arengus, mis on taandatud vähestele elujärkudele, kohtumistele ja rekvisiitidele, on midagi sümbolset. Kuid koreograafia, mida Juri Jekimov, Inna Šõrnud ja teised "Estonia" teatrist täis-
tallal tantsitult esitavad, jääb sümbolile võlgu: liiga pikk on tee sõnalt teoni, Dostojevski teesest tantsani, mis tegelikult vahendaks Kaskolnikovi otsust. Need vähesed stseenid annenduvad modernistlike klišeede pidevas kordumises ja lonkavad raskekaaluliselt munnika järel.

Aga Mai Hurdmaa (1936), kelle insilus Chopini-soolo on Stuttgerti John-Cranko-kooli repertuaaris, on suuteline ka nunnaks. Pärast "Paquitat", mida Cranko-kool palju täpselt ja teravaalt tantsis, näitas ta teisel võrrestitenduse õhtul Karlshuses kahte balletti: "Karje ja vaikus" ning "Võlumandariin", mis lisaks tipptehnikale tõestavad niiseltühte - julgust ebakonventsionaalseteks lavalisteks lahendusteks. Mõneses tükis (loodud Kuldar Singi laulutsüklile), loitsivad Priit Kripton, Kaie Kõrb ja selkõige melodraamatiline meesosopran Leili Tamme l Federico Garcia Lorca sügast hispaaniat - tegevat teadlikult vahet Brose ja Thansose, sünni ja surma vahel. Teises tükis, Sõla Bartõki balletis, ar-
navad laitnatu tehnik ja aadlilise sõraga balerin Kaie Kõrb koos Viestars Jansonsiga "Võlumandariin" nile õiguse olla. See on tants n.õ. materaal, saavutades küll publiku armu, kuid näidates Palti vabariiki balleti vallas siiski arengu guraana.

Hartmut Regitz

Stuttgarte Nachrichten 14.4.199